

JYVÖÄLAKSI: lisätietoja

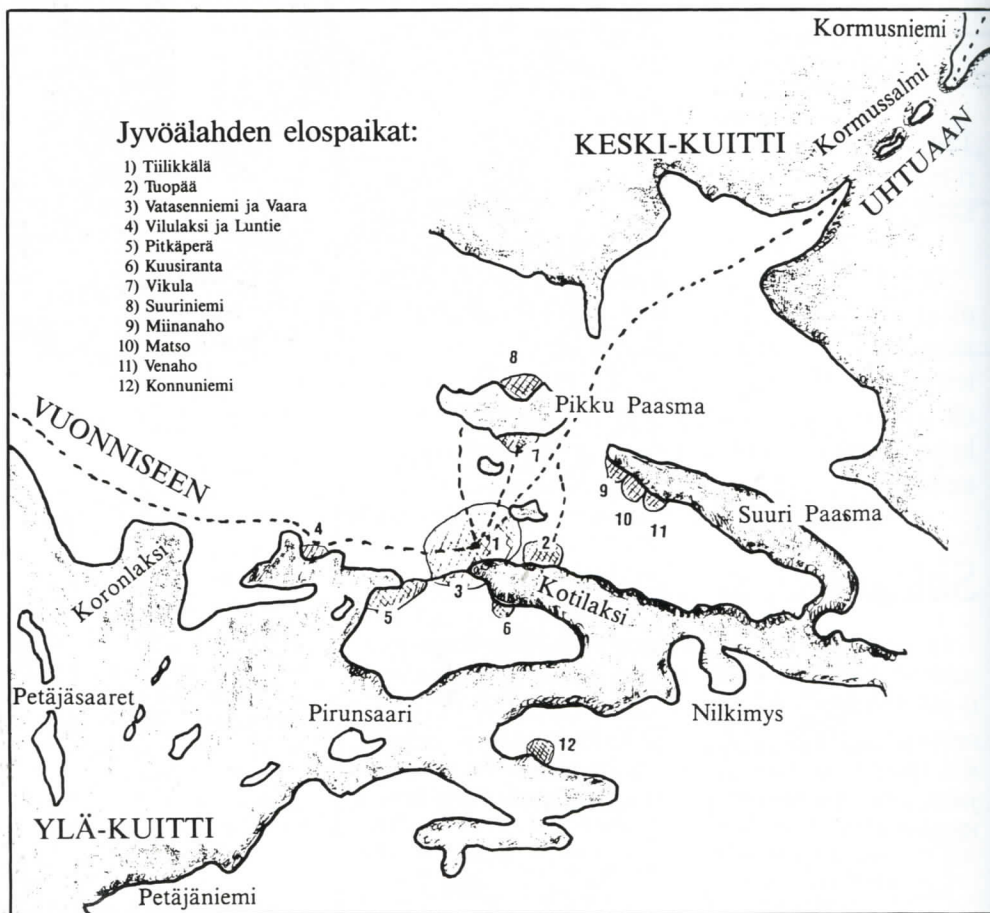
Vladimir Vatasen kirjoitukseen ”Muistoissani Jyväskylästä” (KH n:o 11—12:1991) äitini Olga Pääatalo — Karhu Tepon ja Kenijevin Okahvien tytär, syntynyt Jyväskylän Vuoralla v.1911, tahtoo lisätä seuraavaa:

A. Vuotena 1922 Jyväskylässä olivat elospaikat: 1) Tiilikälä 21 taluo, 2) Tuopää 19, 3) Vatasenniemi (Vataevan) ja Vaara 10, 4) Vilulaksi ja Luntie 2, 5) Pitkäperä 6, 6) Kuusiranta 1, 7) Vikula 1, 8) Suuriniemi 1, 9) Miinanaho 1, 10) Mantšo 1, 11) Venaho 1, 12) Konnuniemi 1, 13) Kukuntermä 1, 14) Joutsenlampi 1, 15) Marjamaa 1, 16) Portahat 2, yhteensä 70 taluo.

B. Kotilahden rannalla oli vielä yksi elospaikka — Kukuntermä. Siinä asui ukkini Omelien veljen Kenijev Miitrein perhe (Miitrei, Lukki ja heidän 3 poikaa).

C. Pitkäsäperässä mainittuna vuonna oli 6 taloa: 1) Kenijevin Matin Mikon perhen talo, 2) Tiilikäisen Onton Iivanan perhen talo, 3) Perukon Jyrin Jussin perhen talo, 4) Kliimon perhen talo (vanha talo), 5) Huotarin perhen talo, 6) Kliimon talo (uusi talo, jossa Kliimo asui yksin).

D. Vilulahden isäntä oli Suava ja emäntä Sohja (äitini sisko — Kenijevin Omelien tytär). Heillä oli 4 lasta: Anni, Okahvia, Iivana (Jussi), Iro. Perhe v. 1922 meni Suomeen. Talon emännäksi jäi Suavan

Jyväskylän elospaikkoihin voi lisätä seuraavat nimet: Kukuntermä, Joutsenlampi, Marjamaa ja Portahat.

sisär Okku.

E. Kenijevin oikea sukunimi on Könilä.

Pääatalo Olga muistelmien mukaan on paperilla Sulo Pääatalo — Olga poika.

PS. Kiitokset sinulle Sakari jutusta, joka oli julkaistu Vienan Viestissä 18.4.1992. Luettelossa vangituista v. 1937 ensimmäisenä on Teppo karhu — äitini Olga isä, toinen —

hän poikansa Ilja — äitini veli. Vuosi vain oli 1938.

SULO PÄÄATALO

Kalevalaseuran tunnustuspalkinnot

Kalevalaseuran tämänvuotiset tunnustuspalkinnot jaettiin kekrinpäivänä seuraaville henkilöille:

Palkinto arvokkaasta työstä tieteen, taiteen ja kansankulttuurin alalla: Kamarineuvos Atte Kalajo-ki, Oulu, professori Martti Pokela, Helsinki, tutkija Aleksandra Stepanova, Petroskoi.

Palkinto nuorelle perinteen ja kansankulttuurin alalla tapahtuvan työn edistämiseksi: opettaja Svetlana Ivanovna Jershova, Kurba, Keski-Vepsä.

Perinteen taitajien ja tallentajien tunnustuspalkinto: Hilka Eskola, Pori, Dunja Iljina, Tverin Karjala, Stepanie Kemova, Kiestinki, Liisa Naakka, Joensuu, Nina Ivanovna Sergejeva, Ylälehe, Prääzä.

Aleksandra Stepanova (Petroskoi)

Aleksandra Stepanova on syntynyt 30.8.1930 Vienassa, 17-talosisessa Som-

pajärven kylässä, kylässä jota ei enää ole. Koulunkäynnin hän aloitti Haikolassa, jatkoi mm. Usmanalla ja sodan jälkeen Uhtualla. Vuonna 1952

hän pääsi Petroskoin yliopistoon opiskelemaan ja valmistui sieltä 1957, vuotta ennen kuin yliopiston suomalais-ugrilainen oppitulos suljettiin.

Diplomityössään hän käsiteli vertaillen Sompajärven sekä miehensä kotiseudun Kolatselan murteita. Yliopiston jälkeen hän oli opettajana Kontupohjan seudulla pari vuotta, mutta kun hänen miehensä vangittiin, Sandra Stepanova ei enää kelvannut opettajaksi, vaan hänen oli mentävä metsätöihin. Vuonna 1962 hänet otettiin Karjalan tiedekeskuksen kielen, kirjallisuuden ja historian laitoksen työntekijäksi.

Sandra Stepanova on erittäin monipuolinen ja uuras

karjalaisen perinteen tallentaja ja tutkija. Hänen kenttensä käsittää koko Karjalan Kuolan niemimaan Turjanrannan venäläiskylistä ja Kolvitsan karjalaissaarekkeesta Aunuksen eteläkyliin. Hänen erikoisalansa on itkuvirsirunous. Karjalan tiedekeskuksen itkuvirsitalenteista, joita on toista tuhatta, hän on litteroinut suurimman osan ja julkaissut niistä laajan valikoiman Karelskije pritsitanija (1976). Karjalaisten itkuvirsien tutkimuksen perusteos on Sandra Stepanovan Metaforitšeski mir karelskih pritsitanii (1985), joka sisältää myös itkukielen sanakirjan.

Paitsi itkuvirsia Sandra Stepanova on tallentanut ja tut-